

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1672-ҳадис

1672/4479 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قِيلَ لِي نِي إِسْرَائِيلَ (وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ)، فَدَخَلُوا يَزْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ، فَبَدَّلُوا، وَقَالُوا: حِطَّةٌ،
حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ.

1672.4479. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Бану Исроилга: «Эшикдан таъзим қилиб, «Ҳиттотун»* деб кининглар», дейилди. Улар эса думбалари билан судралиб киришди ва ўзгартириб, «Ҳиттотун, ҳаббатун фии шаъратин», дейишди», дедилар».

* «Ҳиттотун» калимаси «кечиб юбор», «мағфират қил» деган маъноларни билдиради.

*«Ҳаббатун фии шаъротин» ибораси «бир бошоқда бир дон» деганидир. Бу ҳеч қандай маъно билдирмайдиган ибора бўлиб, Бану Исроил бу билан Аллоҳнинг буйруғини мазах қилмоқчи бўлган.

Манба: hadis.islom.uz

